

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **RNDr. K. D.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem budova Ministerstva vnitra, Náměstí Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 16. 6. 2006 podal u Nejvyššího správního soudu navrhovatel návrh označený jako „námitka k volbě poslance M. T. - volby 2006“, v němž namítá, že „podle platných regulí by jeho jméno mělo údajně znít *M.1* nebo *M.2*. Domnívá se, že M. T. by to měl národu vysvětlit zveřejněním svého rodného listu, průkazu totožnosti či diplomatického pasu. Pokud tam bude jiné jméno než *M.3*, nemůže navrhovatel jeho zvolení poslancem považovat za právně platné.

Ing. M. T. ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve dnech 2. a 3. června kandidoval v hlavním městě Praze.

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je i zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále též „volební zákon“). Podle § 87 odst. 1 tohoto zákona se podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každý občan *zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen.*

Podání navrhovatele je tak třeba podle jeho obsahu posoudit jako návrh na neplatnost volby kandidáta Ing. M. T. ve smyslu shora citovaného ustanovení volebního zákona.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění procesních náležitostí podaného návrhu.

Především zjistil, že návrh byl podán včas. Výsledky voleb byly Státní volební komisí vyhlášeny dne 6. 6. 2006 a návrh bylo možno podat do deseti dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí (§ 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb.).

Dotazem u Magistrátu města Kladna soud dále zjistil, že „*navrhovatel je zapsán do stálého seznamu voličů v K. pod pořadovým číslem 327, volební okrsek č. 17. Do tohoto okrsku patří dle svého trvalého bydliště, t.j. K., V. L.3291. U tohoto voliče není veden žádný důvod vyřazení (nebyl mu tudíž vydán ani voličský průkaz). Pan K. D. i odvolil.*“

Podle § 87 odst. 1 volebního zákona se může navrhovatel domáhat vyslovení neplatnosti volby kandidáta – případně kandidátů (*argumentum a minus ad maiori*) pouze u těch poslanců, kteří byli voleni ve volebním okrsku, kde byl navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů. V daném případě je navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů ve volebním okrsku města K., který patří do S. kraje, a může tedy zpochybňovat volbu všech poslanců, kteří byli v tomto volebním okrsku voleni; není však oprávněn domáhat se vyslovení neplatnosti volby kandidáta, který ve volebním okrsku města K. nekandidoval.

V daném případě stěžovatel zpochybňuje volbu Ing. M. T., který byl volen v hlavním městě P.; ve Středočeském kraji a volebním okrsku města K. však nikoliv. Navrhovatel tedy není aktivně legitimován k tomu, aby se domáhal vyslovení neplatnosti volby Ing. M. T., neboť ten nebyl volen v okrsku, kde byl navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů. Jiná situace by nastala, pokud by navrhovatel reálně uplatnil volební právo na základě zápisu ve zvláštním seznamu právě ve volebním kraji, kde by Ing. M. T. kandidoval. V takovém případě by bylo třeba § 87 odst. 1 volebního zákona vyložit ústavně konformním způsobem tak, aby nedošlo k popření rovnosti subjektů při přístupu k soudnímu přezkumu voleb a navrhovatelů právo volbu kandidáta napadnout přiznat (k tomu viz usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 540/02). Takové skutkové okolnosti však v daném případě naplněny nebyly a Nejvyšší správní soud tedy nemohl posoudit předmětný návrh jinak, než jako návrh podaný osobou k tomu neoprávněnou.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh odmítl jako podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá ve věcech volebních žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu